

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13747/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милутин Димитријевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9767/23 од 16.11.2023. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 9767/23 од 16.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 5812/23 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу због више уплаћеног износа од стране тужиоца на текући рачун тужене у односу на рате кредита по уговора о дугорочном стамбеном кредиту од 27.03.2007. године, у периоду од 30.11.2017. године до 15.05.2019. године, солидарно исплате појединачно одређене новчане износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка од 84.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 9767/23 од 16.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у односу на туженог. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у односу на тужену тако што је обавезана тужена да тужиоцу на име дуга због више уплаћеног износа од стране тужиоца на текући рачун тужене у односу на рате кредита по уговору о дугорочном стамбеном кредиту од 27.03.2007. године, у периоду од 30.11.2017. године до 15.05.2019. године, исплати појединачно одређене износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 287.406,00 динара. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка исплати 94.220,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. истог закона.

Тужба ради стицања без основа поднета је 30.07.2020. године. Вредност предмета спора је 60.091,29 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија није дозвољена, на основу члана 479. став 6. ЗПП.

Врховни суд је приликом одлучивања имао у виду да је правноснажна одлука у побијаном делу преиначена, у ком случају би ревизија била адозвољена по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП, али како специјално правило у споровима мале вредности из члана 467. ЗПП, какав је спор и ове правне ствари, искључује примену општих правила, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**